

Uredništvo: /
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.30
mesečno . . . K 2.10
Za Nemčijo:
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za oglase (inzerate) se
plačuje od čveterostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratnatis primeren
popust.
Posamezna št. stane 10 h.

Št. 133.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 15. junija 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Slovanski pripravni shod v Sofiji.

Dr. Karel Kramár je priobčil pod tem naslovom v »Nár. list.« članek, v katerem se posebej ukvarja z vzroki, zakaj ne gredo Poljaki na shod v Sofijo. Dr. Kramár pravi: Razmere so danes glede rusko-poljskega razmerja obupne, znabiti slabše ko poprej, ker se je sedaj pridružilo še nekaj, kar Poljakom še bolj jemlje upanje na boljše čase. Poprej so sovražili rusko birokracijo in verovali vsaj v ruski narod. Sedaj pa izgubevajo tudi to vero. Pojavil se je nacionalizem na Ruskem, ki pa se ne uveljavlja v ljubezni do lastne grude in narodnih svetinj, temveč v sovraštvu do drugih. Poljakom se je vzelo na Ruskem vse, kar so imeli, in še se ukvarja ruska duma s tem, kar bi varovalo — Ruse pred Poljaki. Tako sigurno obljubljeni zakoni o autonomiji poljskega carstva so ostali prazne obljube; zgodilo se je le zatvorjenje šol, razpust prosvetnih društev in nasilnosti vsake vrste. Vsak pravično misleč človek razume obupno razpoloženje Poljakov — četudi ne odobrava, da ne gredo v Sofijo, kamor jih vendar niso povabili tisti Rusi, ki so bili nekoč novoslovani, a so sedanji najzagrizeni nacionalisti, temveč Bulgari in kamor pridejo tudi drugi Slovani, kateri čutijo s Poljaki, četudi se ne strinjajo z njihovo politiko v Avstriji in bi jim lahko očitali marsikaj neslovanskega napram gališkemu Rusinom. Posebno mi Čehi smo odločno proti vsaki pasivnosti in mislimo, da se poljska stvar, kolikor je dobra in poštena, nima bati foruma vseh Slovanov: nasprotno, priti mora pred njega. Mi sicer nimamo niti moči niti sredstev, da bi se vmešavali v ruske notranje razmere, vendar pa ima mogočen poziv vseh slovanskih narodov, ki zahtevajo, naj bi v veliki slovanski rodbini ne tlačil brat brata, veliko moralno moč. — Mi drugi se bomo peljali v Sofijo, da podamo bolgarskim in drugim jugoslovanskim bratom roko. V neprijetnih mislih o ruskopoljskem prepiru nam bode služilo v veliko zadoščenje in tolažbo, da so vsaj Jugoslovani pozabili na medsebojne prepire in se hočejo združiti v veliko kulturno in gospodarsko enoto. Upamo, da si bomo dobili v Sofiji novih prijateljev in somišljenikov glede novoslovanske ideje, katera ne bode umrla na jugu, če ima težke čase na severu. Pa tudi tam bo bolje. Narod Dostojevskega in Tolstoja ne more živeti samo v misli na sovraštvo. — Mi Čehi ne smemo postati niti malodušni niti se ne smemo udajati pretiranemu prakticismu, kateri bi nas zmotil na poti, katero smo v slovanski politiki nastopili, četudi nismo takoj dosegli svojega cilja ali četudi nimamo od tega trenutno nobene koristi, ampak vidimo le, da nas sovražno gledajo vsi oni, kateri bi radi, da bi se Slovani na Avstrijskem ne čutili — Slovanov. Češki narod bode ostal zvest svoji zgodovinski nalogi, da se bori za pravo bratstvo med slovanskimi narodi. In posebno v Sofiji bode dokazal z ve-

liko udeležbo in delom, kako resno misli na kulturno in gospodarsko zblizanje Slovanov.

Vendar pa vprašanje, ali se Poljaki udeležijo novoslovanskega shoda ali ne, še ni popolnoma rešeno. Petrograjska »Novoje Vremja« javlja, da se Poljaki udeležijo vseslovanskega časnikarskega shoda, ki se vrši dva dni pred novoslovanskim in da bode ostalo mnogo Poljakov tudi na tem. Zahtevo poljskih zdravnikov, da bi shod slovanskih zdravnikov ne bil v Sofiji temveč v Zagrebu, so Rusi in Čehi odbili.

Shod slovanskih zdravnikov se vrši v zvezi z vseslovanskim shodom od 3. do 5. julija v Sofiji. — Razpravljalo se bode o sledečih vprašanjih: 1. Poročilo osrednjega odbora za slovanske zdravniške shode. 2. Zblizanje slovanskih zdravnikov. 3. Zdravstvene razmere in zdravniška društva a) na Bolgarskem, b) v ostalih slovanskih deželah. 4. Stanje tuberkuloze in njeno lečenje na Bolgarskem. 5. Naravni mineralni vrelci na Bolgarskem. 6. Znanstvene razprave in slovansko-zdravniška vprašanja, katera se objavijo v zaključnem programu. — Na sporedu je na dalje ogledovanje sofijskih zdravstvenih zavodov, slavnostni koncert, izlet v Kijstjendžil, skupni obedi itd. Eventualna vprašanja se morajo poslati predsedniku upravnega sveta zveze bolgar. zdravnikov, dr. B. Beronu, Sofija, ulica Preslav št. 5.

Nemci o šolskih razmerah pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

Vsenemško trobilo mariborskih Nemcev bljuje ogenj in žveplo na »narodne izdajalce«, notabene nemške brate v blaženem rajhu. Znano je, da te brate naši renegatje neprestano nadlegujejo za doneke, kateri so baje potrebni za »ohranitev nemštva«. Stvar se je rajhovskim Nemcem zdela nazadnje vendar sumljiva; neki veliki nemško-klerikalni list se je informiral pri nepristranskih ljudeh o položaju pri Sv. Lenartu in poroča o njem sledeče: »Nemško šolsko društvo pri Sv. Lenartu na Štajerskem razposilja znamke in razglednice ravnateljem pruskim srednjih šol, da jih razpečavajo med učitelji in učenci. Pošiljatvi je priložen oklic, v katerem se pravi, da razume v poprej trdo nemškemu (!) trgu mlajši rod komaj še nemški. Stvaren položaj je pa popolnoma drugačen. Zidala se je pri Sv. Lenartu nemška šola s pomočjo »Südmärke«, ki je v svojem bistvu naklonjena losvonromstvu. Saj pospešuje, kjer se le da, protestantizem. Nemške šole, ki so doslej ustanovljene v »narodno ogroženih« štajerskih krajih, so bile povsod predhodnice protestantskih molilnic. Nemška šola pri Sv. Lenartu je že plačana; nabira se sedaj goljufivo za stavbo nemškega doma, v ka-

terem je velika obokana dvorana določena za protestantsko molilnico. V celem trgu so samo štirje pravi Nemci, ki pa nimajo nobenih otrok. Istotam obstoji že dolgo časa utrakvistična, petrazredna nemško-slovenska ljudska šola. Novo nemško šolo so otvorili brez cerkvenega blagoslova s predpustno maškarado, plesom in pijančevanjem. V šoli je samo troje otrok od pristnih Nemcev iz Gradca; drugače so vsi otroci slovenskega pokoljenja. Stariši so deloma prisiljeni dati svojo deco v nemško šolo, ker so delavci, ki so odvisni od nemških delodajalcev. Verski pouk je čisto nemški. Otroci se ne morejo ničesar naučiti in stopijo brez potrebnega verskega in drugega znanja iz šole. Taki mladi ljudje so potem najbolj dostopni za versko odpadništvo. Nam Nemcem v rajhu se laže o narodni nevarnosti, katere tam za Nemce ni, in se nam laže o pomanjkanju nemških šol, ker obstoje povsod večrazredne utrakvistične. »Marb. Zeit.« imenuje ta članek »volksverräterische Niedertracht«. Barvan je sicer močno klerikalno in prigovarja Nemcem, naj bi ne prispevali iz konfesijskih ozirov za lenarčke nemškutarje. V glavnem pa dobe rajhovski Nemci počasi vendarle sliko o »narodni ogroženosti« ubogih bratov na Sp. Štajerju. Ta članek so ponatisnili tudi nekateri avstrijski nemško-klerikalni listi.

Boj proti italijanski pravni fakulteti.

Torej vendar enkrat! Iz jugoslovanskih poslanskih krogov je bil včeraj izdan sledeči komunike: Ker je Zveza juž. Slovanov sklenila, da se bode borila na temelju svoječasnih sklepov Narodne zveze z vsemi sredstvi proti ustanovitvi italijanske pravne fakultete, je sklenil Slovenski klub povabiti parlamentarni komisiji obeh jugoslovanskih klubov k skupnemu posvetovanju, da bi se sklepalo radi skupnega postopanja v boju proti italj. pravni fakulteti. To posvetovanje se je vršilo danes popoldne. Konstatiralo se je v njem z ozirom na različna nasprotujoča si poročila, da so si glede vprašanja italijanske pravne fakultete zastopniki obeh jugoslovanskih klubov popolnoma edini. Konference so se udeležili poslanci Ploj, Laginja, Hribar, Tresič-Pavičič, Šusteršič, Korošec, Povše, Gregorčič in Grafenauer. Dostavili bi samo to vprašanje: čemu je bilo treba toliko obrekovanja in črnenja osobito posl. dr. Ploja v tej zadevi? Morda bi bilo naše stališče v takem boju proti ustanovitvi italj. pravne fakultete, ako se istočasno ne ustanovi sloven. in ne dovoli reciproci-teta izpitov na zagrebškem vseučilišču, lažje in bi še drugače vplivalo na zunaj, ako bi se storilo to, kar se je zgodilo včeraj, že z vsega početka in bi se ne jemal ugled jednemu izmed najodličnejših slovenskih parlamentarcev.

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

50

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Ko je gospod Kondelik izpil kavo, šel zopet na delo in »mamico« poljubil, je pri tem pripomnil:

»No, veš Beti, te etikete o zaroki lahko daš tiskati — toda lepakov ni treba pribijati na ogle . . .

In že je bil zunaj.

Gospa Kondelikova je sklenila, da bo svatba na sveto Katarino. Četrta leta po zaroki — to je najbolj pripraven čas. Posebno že zato, ker se mora vrediti stanovanje. Od prvega do petindvajsetega listopada — to bo ravno prav.

Da, toda kje bosta stanovala? To je važna stvar. Zakaj hišna oprava se nakupi po vzorcu stanovanja. In gospa Kondelikova je sklenila, da se o tem pogovorijo zvečer, ko pride Vejvara.

Gospod Kondelik je bil dobre volje — vključ onemu polomu v listnici, ki ga je napravila žena s svojim popoldanskim naskokom. Bil je tudi vesel, da je stvar z Vejvaro urejena. Dobro se mu je zdelo to iz posebnega vzroka. Ko se Vejvara oženi, bo gotovo hodil z ženo na svoje izlete, ne bodo več vlekli njega, Kondelika, veselil se je svoje bodoče svobode in neodvisnosti.

Vejvara je prišel, kakor je bil včeraj Pepici objubil. In Pepici je naročila zopet to mati. Kdo naj verjame moškimi! je vedno ponavljala natiroma. Dokler ni konec svatbe, je najbolje, da hodi Vejvara vsak dan k njim, da se ne bi potikal s tujo družbo. Taka gostilniška tovaršija napravi pogosto slabe učinke. Na svetu so dražljivci, ki odvrčajo prijatelje od ženitve.

Sedel je in Pepica je postavila predenj krožnik. »Prosim«, se je branil ženin v zadregi, »jaz sem že večerjal — vstavil sem se med potjo v gostilnici.« Gospa Kondelikova ga je pogledala očitačoče:

»Tega nam ne delajte, Fran! Sedaj ste naš in ste pri nas kakor doma. Torej si zapomnite, da vsak večer čakamo s kakim grižljajem — ne napravljajte žalosti Pepici — in stari tukaj vas ima tudi rad in se tudi vesel vselej vaše družbe. — — — Le pusti tam krožnik, Pepica, kak košček si že Fran vzame.«

Pepica je pogladila Frana po glavni in — Fran je jedel.

Ko je bilo pospravljeno in si je mojster vdobno prižgal smodko, je gospa začela:

»Torej, moža, moram vama povedati, kako mišlim. Svatbo napravimo na sveto Katarino. Imamo dosti dela, da do tega časa vse uredimo. Ali ste zadovoljni s tem, Fran?«

Vejvara je bil zadovoljen z vsem na svetu.

»In kaj ti, stari?«

»Zakaj pa bi ne bil!« je pritrdil mojster.

»In sedaj je vprašanje: kje pa bosta stanovala? Kateri del je vama najbolj všeč?«

Na to ni Vejvara niti mislil. Del! Njemu je bilo vse eno, kje, samo da bo tam Pepica.

»Kaj meni ti, stari?« se je obrnila k mojstru.

»Jaz mislim takole. Vi veste, kaj Vejvara, da imam na Vinogradih barako. V drugem nadstropju je stanovanje za vaju kakor nalašč. Dve večji sobi in ena manjša, kuhinja, predsoba, voda, plin — prav »nobel«. Povsod parketi — v kuhinji je tlakovano, niti enega ščurka ne bo tam. Solnce sije od dveh strani. Veste, ako bo kdo iz rodbine tam, bo lahko nadzoroval, da mi kaj ljudje ne pokvarijo in plačali boste malo. Kaj pravite?«

»O, prosim, gospod —«

»Recite oče«, ga je opomnila vljudno gospa.

»Prosim, oče«, je zardel Vejvara, »to je naravnost izvrstno. Na Vinogradih mi je všeč.«

»No, pa je konec skrbi«, je vdaril mojster z roko po mizi. »Stanovala bodeta na Vinogradih. In ravno prav je, da je sedaj tam prazno. Lepo vam tam uredim — to bodele gledali!«

In na tihem je bil neizrečeno vesel, da odpravi Vejvaro nekoliko dalj od sebe, od Ječne ulice. Ne bo tako lahko aranžirati teh prokletih izletov, ko bo oddaljen.

Gospoj Kondelikovi so se iskriale oči. Spolnila se je njena najskrivnejša želja, ki si je sama ni upala razodeti. Otroka bosta v njihovi hiši, uredita si tam kakor v svoji — saj jo bo Pepica tako in tako nekoč podedovala.

»Glejte, prva skrb je odpravljena! In ko vemo, kje bosta stanovala, stari, lahko govorimo o hišni opravi.

Kaj praviš, od katerega?«

»Od kakega mizarja seveda . . .«

»Stari, stari, zopet se norčuješ. Sedaj hočem

Navzlic proračunski razpravi v zbornici se zanima danes vse le za pogajanja glede kraja, kjer bi se naj ustanovila italijanska pravna fakulteta. Nemški radikalci se silno branijo Dunaja; vendar pa je pritisk vlade na te »radikalce«, ki so samo radikalni proti Slovanom tolik, da so se že malo ne udali, če že ne za pravno fakulteto, pa vsaj za izpitno komisijo, ki bi delovala štiri leta na Dunaju. — V zbornici je včeraj poslanec dr. Rybár jako ostro zastopal stališče Slovencev v tej zadevi. Človeku prihaja na um vprašanje: ali bo naš odpor kaj izdal? Proti nam so sedaj Nemci, vlada, zunanji politični položaj. Upanje je gotovo zelo malo. In koncem koncev: lani smo si po zaslugi dr. Kreka sami dali vrv okoli vratu in smo ostali v opoziciji, katere so danes zaradi njene neplodnosti že povsod siti.

Prvo odločilno glasovanje v državnem zboru,

Sramotne absence.

Včeraj se je vršilo prvo odločevalno glasovanje v proračunski razpravi: šlo se je za odobrenje prehoda v podrobno razpravo o proračunu. Poročali smo že včeraj, da se je izid vsestransko pričakoval z veliko napetostjo. Italjani niso pokazali do zadnjega hipa prave barve; še le včeraj zjutraj so sklenili, da z ozirom na še vedno se vršča pogajanja glede italj. pravne fakultete glasujejo za vlado; odstranil se je le tržaški poslanec Pitacco od glasovanja. Italjani bodo rekli baje odločno besedo šele pri glasovanju o zadnji skupini proračuna. Kako zelo je vlada odvisna od njih, se je pokazalo včeraj: 214 glasov je bilo za prehod v podrobno razpravo, torej za vlado, 189 je bilo proti. Odločevalo je oddanih 14 italj. glasov. Glasovalo je torej vsega skupaj le nad 400 poslancev (403). — »Slovenec« poroča, da je manjkalo pri glasovanju 34 poslancev Slov. jednote, in sicer 25 Čehov, nadalje hofrat Šuklje in 8 ljubih naših »dalmatinskih bratov« iz Saveza južnih Slavena. Res je sicer, da je manjkalo tudi veliko glav v vrstah večine, vendar pa se nam zdi potrebno, da je ob takih važnih prilikah vsak mož na krovu. Velika sramota je, naj izostane kdorkoli. Nočemo cenenih senzacij ali revolverskega obsojanja, take stvari pa zaslužijo, da se jih kar najbolj vidno pribije za svاريو in nauk v drugih slučajih. — Včeraj je podrobna razprava došla že tako daleč, da se bo morda že danes glasovalo o prvi skupini proračuna: minister-ski svet, dvor, državni zbor, dvorna pisarna, obe najvišji sodišči. — Iz razprave smo g. dr. Rybára že omenili; češki posl. Udržal je pral češke agrarce krivde, da bi oni zakrivali odložitve jezikovne konferenc, Gentili pa je primerno ponovil znane grožnje Italjanov. — Kasneje se je nadaljevala razprava o bednem stanju domačih tkalcev na Češkem. — Nemški posl. Mühlwerth in tt. so stavili nujni predlog glede spremembe zakonskega prava.

Štajerske novice.

»Štajerc« hvali **Woschnagge**, ker so snedli rezervni zaklad šoštanjске posojilnice. V šoštanjski posojilnici so razni odborniki res zakrivali grde nepravilnosti. Niso pa tega storili le Slovenci, še prej so pokazali pravo pot do oškodovanja ljudskemu blagru namenjenega zavoda složno Nemci in Slovenci, ki so vladali v posojilnici l. 1881. Može so sklenili razdeliti rezervni sklad v znesku okroglo — 35.000 K med sebe. Tovarnar Woschnagg Franc star. je potegnil za sebe in svojo ožjo rodbino okoli 20.000 K. Seveda je taka razdelitev bila nasprotna združnemu zakonu in združnim pravilom, ker ima rezervni zaklad služiti, dokler zadruga obstoji, v pokritje morebitnih izgub. Če je sedaj posojilnica ime la zgubo pri onem Ivanu Vošnjaku, ki je bil ob času razdelitve rezervnega zaklada tajnik posojilnice, dočim je bil Franc Woschnagg starejši ravnatelj ter sta skupno izvršila grdo nepostavnost prikrajšanja poso-

silnice, ali ni naravno, da se iztirja, kar se je nepostavno in proti pravilom vzelo? Če se zdaj »Štajerc« veseli, da imamo v Celju tako pravične sodnike, da so tožbo zoper Franca Woschnagga st. zavrnili, s tem »Štajerc« le kaže, da mu je ljubše, da ima Fr. Woschnagg krivični denar v žepu, kakor če bi ga bil obsojen vrniti v korist kmečkega denarnega zavoda. Če se je dr. Kukovec kot zastopnik posojilnice zavzel za pravično stvar, storil je to tako nesebično, kakor bi se zastopnik pričakovalo od »Štajerčevih« odvetnikov. Sicer je pa dr. Kukovec znesek 8.000 K za šoštanjsko posojilnico iz zgorajšnjega naslova iztirjal, ktere ga bi posojilnica sicer nikdar ne bila videla. Franc Woschnagg pa naj pazi, da se prezgodaj ne veseli, kajti tudi glede njega še stvar davno ni odločena in še utegne izvedeti, kako je oškodoval posojilnico še celo v drugih neštevilnih slučajih. Pravica in resnica mora priti na dan.

v **Krvav čin klerikalnih pretopačev.** V Cir-kovcih na Dr. p. so natolkli zadnjo soboto večer znani lopovi Kušarjevega Franceta, ko je šel od strica proti domu, s plankami in so ga tako z noži opehali, da so morali fanta takoj odpeljati v bolnišnico. Ako mu ne bi prihitel na pomoč orožniški stražmojster, s katerim sta malo poprej hodila skupaj, bi ga bili klerikalni lopovi usmrtili. Celi čin se je zgodil v prvi vrsti iz političnega sovraštva. Izvršili so ga takozvani »katoliški mladeniči«. Kaj porečeta k temu župnik Raušl in kaplan Zorko? Ali se na zadnje široko smejeta, ker je bil ravno sin obsojenega Kušarja napaden in ranjen? Kaj bi šele rekla, ko bi se Kušarju samemu kaj takega zgodilo? Gotovo bi mu dal Raušl cele tri dni zvoniti, ako bi ga kdo ubil! No — ne bojta se, gospoda; vama in vašim razbojniškim katoliškim mladeničem bomo že pristigli peruti.

Od **Sv. Boljenka nad Središčem** nam pišejo: V ponedeljek dne 13. junija se je včila popoldne strašna ploha nad našo župnijo. Umazana voda je zamajjala travnike in nam napravila nepopisno škodo. Prosimo državne in deželne poslance za hitro pomoč, ker je ljudstvo vsled grozne nesreče vse obupano. Dobro bi tudi bilo, ako bi imel okr. pomožni odbor takoj sestanek.

»Afera **CMD-Lenarčič**« Nemški listi so prinesli raco, da so od Kotnika Lenarčiču prodana posestva vredna v resnici 2 milijona kron. To novico so pograbili klerikalci in tudi mi smo se s to zadevo pečali. Z ozirom na to se nam poroča s povsem poučene strani: »Rajni Kotnik je res prodal g. Lenarčiču posestvo Verd za 400.000 K. O tem se je napravil notarski akt. Če bi Kotnik posestvo prodal komu drugemu kot svojemu svaku, ki edini izmed najbližjih sorodnikov more držati to velikansko gospodarstvo skupaj, bi bil najbrž posestvo dražje prodal. Pa to je povsem privatna stvar, ki končno nikogar nič ne briga razun finančne uprave, ki preiskuje, če je bila kupnina primerna. Nemški in klerikalni listi delajo na to, da bi g. Lenarčič več pristojbin plačal. Kaj bo imel naš narod od tega, če se ceni posestvo višje in plača Lenarčič par tisoč kron fiskusu več, nam ni jasno. Pribiti pa je treba, da se doslej ni še cenitev izvršila, da, niti glede principov cenitve še ni odločeno. Laž je tedaj, kar pišeta »Tagespost« in »Slovenec« iz blede zavisti. Za Ciril-Metodovo družbo nima to vprašanje nobenega pomena. Drugače seveda bi bila stvar, če bi morala CMD plačati kot univerzalni dedič polovico pristojbine za kupno pogodbo. V pogodbi namreč ni povedano, koga zadevne pristojbine in drugi troški prevknjžbe in bi v smislu obstoječe judikature se dalo morda razlagati, da vsaka stranka plača polovico, torej polovico Lenarčič, polovico pa Kotnik oz. njega univerzalni dedič. Ker je pa g. Lenarčič sam izjavil, da on prevza-

me vse to breme v svojo plačilno obljubo, Družbe cela cenilna zadeva nič ne briga. Sploh je čudno, kako se delajo iz navadne davčne afere javna vprašanja. In tudi naši somišljeniki nasedajo hujskarijam političnih nasprotnikov ter ne pomislijo globlje. — Kar se tiče višine dedščine, ki jo dobi Družba, je bilo Vaše poročilo točno. Že prvi dan po smrti se je vedelo, da dobi Družba 630.000 K, od kojih ima izplačati 207.000 K volil. Ostane tedaj 423.000 K, od katerih je seveda odbiti pristojbino, da ostane okoli 370 tisoč kron. V zapuščino spada še nekaj vrednostnih papirjev, tako da bo čista dedščina, ki jo Družba dobi, znašala 380.000 K. Tako je uspeh sedaj še nekoliko ugodnejši kot se je prvi dan mislilo. Bolje bi seveda bilo, če bi bilo pol milijona ali 800.000 K, a noben normalen človek ne bo metal kamenja na grob Kotnika, zakaj ni zapustil Družbi še več. Tako »pametec« je le »Slovenec«, ki je med drugim skuhal veselo vest, da se Lenarčičev sin ženi pri židu Bor-nu, ki pa nima nobene hčerke.

Celjske pikantnosti. Večina celjskih gostilničarjev se hudo jezi, da sta smela na telovadišču minulo nedeljo prodajati le gostilničar od »Krone« in pa Krell z Grabna. Drugi pravijo, da so najmanj tako dobri Nemci ko ta dva in da niso ničesar drugega v Celju ko »Stimmvieh« pri volitvah in pa davkoplačevalci pri nemško-nacionalnih društvih. — Vlečejo zlasti čez Derganca in Krella. Prvemu očitajo, da si je dal na mestne stroške napraviti lepo zajčjo stajo, drugemu pa, da je zrinil iz mestne hiše na Grabnu druge stranke in da sedaj sam za celo hišo plačuje malenkostno najemnino. Krell je notabene v mestni službi. — O junaku Ržih ž dolgo časa ni bilo ničesar slišati. Sedaj ima strašne skrbi; v Štorah nekaj ne gre prav. O tem bomo kmalu še kaj več povedali.

Odhodnica. »Klub slov. napr. akademikov v Celju« priredi danes zvečer odhodnico v Prago odhajajočemu tov. cand. jur. Fran Kostanjevcu.

Ljudska knjižnica v Gaberjih pri Celju. V mesecih juliju in avgustu ostane ljudska knjižnica v »Sokolskem domu« zaprta. V mesecu septembru se bode izpopolnjena zopet otvorila.

v **V nedeljo, dne 19. junija vsi v Petrovce** na veselico tamošnje CM družnice v proslavo 25 letnice CMD. Začetek ob 4. uri pop. Na vspredu je gledališka predstava, petje, ples in druge zabave. Celjane, Žalčane, Grižane in druge sosede nujno pozivamo, da se udeležijo kar najbolj množtevno te veselice; petrovška družnica CMD je jedna izmed najpridnejših in najdelavnejših. Podpirajmo jo!

Iz St. Jurja ob juž. žel. V nedeljo, dne 12. junija t. l. po rani maši se je vršilo zborovanje kmetijske družnice v prostorih nove ljudske šole. Zborovalcev je bilo okoli 50. G. ravnatelj Bellé kot načelnik družnice pozdravi zborovalce in prevzame poučno predavanje. Govoril je o napravi pravilnega gnojjišča in o ravnanju s hlevskim gnojem. Gnojjišča naj bodo neprodorna in zavarovana proti izpiranju in vetru, zatorej naj ne bodo ravno pod kapom in če mogoče na senčnem prostoru. Gnoj je treba večkrat dobro stlačiti, da ostane zadostno vlažen, zalivanje z gnojnico pa se ne priporoča več. Gnojnica naj se zbira v gnojnični jami, katera naj bo dobro zaprta proti pristopu zraka; na ta način dobimo izborno gnojilo za travnike — posebno, ako pridenemo še nekoliko superfosfata. Glede posetve travnikov, kjer je ruša slaba, je sedaj po seneni košnji čas zato najpripravnejši; posetev pa se najzgodí s pravim travnim semenom in ne z drobirjem. Za košnjo smo v okolici že skoro malo pozni, ker so trave že večjidel odcvetele. Govornik še opozarja na nekatere točke glede zelenega cepljenja in konča svoj zanimiv govor, ki je napravil na poslušalce viden utis. — Na to se je vršilo sprejemanje naročil na umetna gno-

sišati od tebe resno besedo. Kaj misliš na primer o Skramliku, Baciku ali Majrficku? Vidiš, kadar grem po Ferdinandki*) in se ozrem na izložbo pri Majrficku: — tam je vse kakor iz škatljice vzeto.

»Temu ne ugovarjam«, je odgovoril mojster, »da je vse kakor iz škatljice vzeto — toda masten je tudi.«

»No stari, to se kupuje le enkrat v življenju. Drago je sicer, toda solidno — solidno je to! Sto let vzdrži vsaka stvar.«

»Ali misliš, Beti, da računa Vejvara na tako dobo?«

»S teboj je težko govoriti, Kondelík. Samo zadržaj se. Ne pozabi, da si tudi zavrgel nekatero slikanje ...«

Gospa Kondelikova je zmagala. Domenili so se, da pojdejo pogledat k Majrficku. Toda gospod Kondelik je zelo resno priporočil, naj ne vprašujejo po nobenih čirčarah, ne rokoko, ne renesanc — sicer bi to stalo grozovito denarja. Najpotrebnejša je dobra hišna oprava, lepo »lakirana« in nobenih oltarjev, kar je sedaj v modi.

Ko je Vejvara odhajal, mu je gospa rekla, da pojdejo tja takoj jutri. Svojemu soprogu pa je naročila, naj zjutraj poišče načrt onega stanovanja.

»Veš, sedaj se nabavi hišna oprava po načrtu, da se ne kupi kaj nepotrebne in da bo imela vsaka stvar svoje mesto.«

*) Ferdinandova cesta ali Ferdinandka je ena glavnih ulic v Pragi.

In že drugi dan zvečer je boječe predložil Vejvara svojemu bodočemu tastu načrt stanovanja — kako mu je narisal tovarnar vanj hišno opravo — vse na centimetre.

»In kake barve pa bo to?« je vprašal mojster.

»Rujave, oče, rujave«, je hitela gospa Kondelikova.

»Da bom vedel, kako naj poslikam«, je rekel mojster važno. »Od nedelje naprej bomo začeli — dokler je še tako lepo ...«

In od nedelje je začel Kondelik slikati Vejvarovo stanovanje. To delo je mojster izvrševal, kakor da bi ga poslal na razstavo. Poiskal je najnovejše šablone, sam je zmešal barve in poskušal in zopet je slikal na novo — hotel je Vejvari pokazati, kaj njegov tast zna.

In ves ta čas je hodil Vejvara z načrtom v žepu in vsak večer so na papirju primerjali in predstavljali hišno opravo, kako bi bilo še lepše.

Toda mojster Kondelik je rekel:

Da se mi niti ne ganete s tem! Slikam tudi po vašem načrtu in vse mora stati, kakor imate tukaj. Nad omaro sem vama napravil divje ptice, nad posteljo bel oblak z angeljčki, nad divanom sem »mar-kiral« turško tapeto, nad polico med oknom rože, nad umivalnikom sem vama napravil vodopad Niagaro — to boste gledali! Še nihče na svetu ni imel takole poslikanega stanovanja. Pompejanska obednica, v spalnici nebo z zvezdami ...«

Po štirih tednih je naznanil Kondelik Vejvari, Pepici in ženi, da pojutrajšnjem, v nedeljo popoldne

lahko ogledajo stanovanje. Vse je končano.

Toda v soboto zvečer je prišel Vejvara s prežalostno novico:

»Oče — to je nekaj nepričakovanega. Vsem magistratnim uradnikom je ukazano, da moramo stanovati samo v Pragi, ne v predmestjih ...«

Gospod Kondelik je besnel. Slavna občinska uprava ima mnogo ušes — toda tega večera je zvenelo gotovo v vseh, v kratkih in dolgih.

»Kaj takega še ni videl svet — take oslarije!« je grmel mojster. »Torej tako so se začele te občinske reforme? Ali vam niso morda rekli, da vam napravijo tudi skupno občinsko kuhinjo, da vam bo občina prala in da ne smete piti drugega kot praško vodo? Ne?«

In slednjič je pripomnil mojster odločno, da ni bil sicer nikoli privrženec »poslanih« in polemik v časopisih, toda takale stvar mora priti v liste, tudi ko bi jo moral sam tja nesti. In pripomnil je še tudi, da ni še nikdar pri volitvah agitiral — toda pri bodočih dopolnilnih volitvah, da bo kar največ teh starih copatarjev zletelo in namesto njih da bodo izvoljeni radikalci!

Toda kakor se je jezil, stvar se ni predrugačila. Sanje o krasnem stanovanju v lastni hiši gospoda Kondelika so se razpršile, na žalost gospe Kondelikove, ki ni mogla od jeze niti govoriti.

Nič ni pomagalo, poiskati se je moralo drugo stanovanje — kar pa je dalo mojstru Kondeliku mnogo dela.

Dalje prihodnjiti.

jila in semenje. Pri slučajnostih se je izrazila želja, da bi smeli udje dvakrat na leto anonisirati v Glasnik, kakor je to v navadi pri Kmetovalcu. Podružnica bo to željo rade volje sporočila osrednjemu odboru. Nameravan pohod kmetijske šole v Bezovju se je preložil na drugo zborovanje, ker so bili tokrat zborovalci večinoma zadržani. Sklepamo z željo, da bi se cenj. kmetovalci z večjo ljubeznijo in iskrenostjo oprijeli svoje nekdanje močnejše podružnice, kajti edino od složnega gospodarskega dela imamo pričakovati pravega uspeha. V slogi je moč!

Iz Hrastnika. Za v nedeljo dne 12. t. m. smo nameravali sklicati v Hrastniku dva shoda, in sicer: poudčen shod »Slov. del. pod. društva« in precej na to političen shod z dnevnim redom: Slovenci in politični položaj in Ljudsko štetje. Zadnji se je moral žal odpuvedati v zadnjem trenutku, ker je bil dež. poslanec gosp. dr. Kukovec zaradi bližajočih se nadomestnih državnoborskih volitev po umrlemu poslancu gosp. Ježovniku zadržan. Pač pa se je vršil shod »Slov. del. pod. društva«, na katerem je predaval gosp. dr. Kramer iz Ljubljane. Kljub temu, da se je v nedeljo dopoldne govorilo po Hrastniku, da ne bode nobenega shoda, se je zbralo v društvenih prostorih do 50 članov, ki so sledili poudčenemu predavanju gosp. dr. Kramerja, z največjim zanimanjem. Podučnih predavanj je potreba pri nas itak več, a žal govornikov nimamo. Zatorej smo sprejeli z največjim veseljem na znanje izjavo gosp. dr. Kramerja, ki nam je obljubil, da je vedno pripravljen v Hrastniku predavati. Pristrčna mu hvala! Ko pa minejo nadomestne državnoborske volitve za mandat nepozabnega umrlega Ježovnika, pa upamo, da pride med nas enkrat predsednik narodne stranke, gosp. dr. Kukovec, ki smo ga že zdaj z napetostjo pričakovali narodno-zavedni Hrastničanje. Pripomnimo še, da v poudčenem predavanju »Slov. del. pod. društva« ni bilo niti besedice omenjeno o kakih »narodni del. organizaciji«, kakor da tudi v tem ni nihče mislil, zatorej naj dotični gospod, ki ni prav dobro slišal, brez vse skrbi zaspi.

Nemški prvak Pirich — zaprt. Iz Ptujja nam pišejo: Predvčeršnjim so zaprli v Ptujju znanega usnarja Piricha. Pogorela mu je tovarna dvakrat zaporedoma... Pred kratkim je napovedal konkurz in tedaj so prišli različnim takim rečem na sled, da je sodnija dala Piricha in njegovega kompanjona Mayerja iz Gradca pod ključ. Pirich je bil ptujski občinski odbornik, član vseh ptujskih nemško-nacionalnih društev in sploh med nemškimi prvaki v Ptujju. Njegova aretacija je vzbudila velikansko senzacijo.

V Mariboru sokolska slavnost dne 19. junija. Javna telovadba, ljudska veselica. Začetek ob 3. uri popoldne.

Iz Maribora. Javna telovadba »Mariborskega Sokola« dne 19. t. m. se prične ob 3. uri popoldne. Najprej nastopijo telovadci s prostimi vajami, nato sokolice skupno s sokoli s prostimi vajami, potem tri vrste sokolov s telovadbo na orodju. Med telovadbo svira narodna godba iz Središča pod vodstvom g. Fr. Serajnika. Po telovadbi se razvije ljudska veselica, za katero so obljubile narodne dame svojo pomoč. Na razpologo so vsi prostori Narodnega doma. Pevski zbor bo pel pod vodstvom g. Ašiča narodne in umetne pesmi. Zvečer se uprizori šaljiva kratka predstava in nazadnje si mladina še zapleše v veliki dvorani. Vstopnina je izredno nizka, samo 40 vin.

Disciplinarno postopanje proti dr. Povaleju. Finančni minister Bilinski je odgovoril včeraj v parlamentu na interpelacijo posl. Doberniga glede disciplinarnega postopanja proti finančnemu komisarju dr. Povaleju. Minister je povedal, da je finančna uprava l. 1908. vsled napadov v »Marb. Zeit.« takoj uvedla disciplinarno postopanje proti dr. Povaleju, vsled česar ga je deželna finančna direkcija prestavila za kazen iz Maribora. — Nimamo povoda zagovarjati dr. Povaleja; pripomnimo samo, da bi bila želeli enaka točnost tudi v disciplinarnem postopanju proti nemškim heilovcem, kateri sede po naših davkarjih in drugih finančnih uradih in proti katerim se zastoj pritožujemo, dasi bi zaslužili enako kazen ko dr. Povalej.

Prestavljen je poštni asistent Anton Klemenčič iz Št. Vida na Koroškem v Maribor.

Zaradi izgub na borzi sta se včeraj z opijem zastrupila 57 letni privatnik in hišni posestnik Ferd. Raith in njegova 50 letna žena Roza. Ob enih sta se zaprla v spalnico brez obeda in ko tudi ob štirih nista prišla ven, je bila služkinji stvar sumljiva in je alarmirala sosede. Moža so našli popolnoma, ženo napol nezavestno. Prepeljali so ju v splošno bolnišnico. Za moža ni upanja, da bi ga ohranili, pač pa za ženo.

Udarilo je v petek, dne 10. t. m. popoldan v hišo posestnika Blazinca v Apačah pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. On, njegova žena in njun 27 letni sin so bili v tem trenutku pod kolarnico. Sina je ubilo, oče in mati sta prišla zopet k zavesti. Poslopje je pogorelo do tal. — Lahko si mislimo občutke nesrečnih staršev, ko sta prišla popolnoma k zavesti. Bila sta brez sina in brez strehe.

Od Sv. Lovrenca na Drav. polju. Poroča se nam: Stavimo ponižno vprašanje na našega „mno-gozasluznega“ gospoda deželnega poslanca župnika Ozmeča, zakaj ni niti mezinca ganil, ko se je šlo za oddajo lova v naši občini? V marsikatero reč, ki ga popolnoma nič ne briga, vtika svoj nos; tukaj, kjer se je šlo za korist domače občine, je molčal. Morda se je bal zamere pri raznih grajščakih — če se zameri nam kmetom, mu je tako vseeno. Pred volitvami je bilo seveda drugače. Takrat je obljubljal vse mogoče in nemogoče reči ter nam bil nad vse prijazen; samo da smo ga volili. Danes seveda tega ni več potreba. Mandat ima v žepu, kaj mu je sedaj mar uboga kmečka para! Smo se že spametovani — dan plačila ne bo izostal!

V Drobne mariborske novice. V policijski stražnici pri Dravskem mostu je eksplodirala petrolejka. Ubilo je 3 šipe in poškodovalo telefon. Človeka k sreči ni bilo nobenega blizu. Ogenj so hitro zadušili. — V tovarni za testenine je odtrgalo delavki Jurečko dva prsta. — Prijeli so v Mariboru 32 letno vagantinjo Rozalijo Kampe, ki je v Lipnici nekemu razvažalcu piva ukradla 208 kron.

Izpred mariborske porote. Včeraj je stal pred mariborskimi porotniki 69 letni Matjaž Bogme, tast kmeta Mat. Fureka v Št. Lovrencu na Dravskem polju. V sredi aprila sta Fureka zbolela oba otroka na škrlatici in davici. Bogme, ki je imel otroka silno rad, je 15. aprila proti Furekovi volji pripeljal iz Ptujja zdravnika, Fureka pa ga je peljal nazaj in je imel naročilo pripeljati tudi zdravila iz mesta. A prišel je pozno v noči pijan in brez zdravil ter se je vlegel kar na gumno spat. Starega Bogmeja je to postopanje zetovo užalostilo in ujezilo in vzel je krepelec ter Fureka udaril parkrat po glavi. A udarci so bili prehudu in Furek je umrl. Oba otroka pa sta umrla, ker nista dobila zdravil ob pravem času. Porotniki so vprašanje o uboju zanikali in potrdili vprašanje o popolni zmedenosti v trenutku dejanja (silna ljubezen do otrok in jeza zaradi postopanja njih očeta). Vsled tega pravdoreka je bil starček oproščen. — Pri instalaciji župnika Poplatnika na Polenškaku dne 1. maja t. l. je prišlo v gostilni Lovrečevi do pretepa med fantoma Horvatom in Vilčnikom. Horvat je Vilčnika z nožem zabodel v jamo ključne kosti in mu prerezal žilo. Vilčnik je izkrvavel in umrl. Porotno sodišče je Horvata obsodilo na tri leta težke ječe.

63 letni morilec žene. Pred graško poroto je stal včeraj mestni pleskar 63 letni Emil la Croix de Vachine. Bil je sin majorja; ko je bil 12 let star, mu je umrla mati; oče se je oženil zopet z mlado žensko, se preselil z njo na Oggersko, fanta pa prepustil usodi. Tako je postal iz njega vagabund, ki je zaradi raznih hudodelstev in prestopkov predsedel 31 let (do 49. l.) v ječi, zadnjih 14 let pa je bil priden član človeške družbe in je kot tak dobil službo mestnega pleskarja. L. 1903. pa se je oženil z neko 5 let staršo žensko, ne iz ljubezni, ampak za to, da bi ona dobila v Gradcu domovinsko pravico. A ona je bila pijanka in tako je prišlo vedno do domačih preprirov. Že večkrat ji je grozil, da jo bo ubil, letos na velikonočno nedeljo pa je po nekem prepiru to storil. Starček je bil obsojen na 10 let ječe.

Druge slov. dežele.

„Češkoslovenski klub“ ustanove v soboto 18. t. m. v Ljubljani. Namen društva je podpirati češkoslovensko vzajemnost, zdrževati čitalnico in knjižnico, prirejati predavanja, zabave, izdajati informacijske in agitacijske spise in publikacije, tičeče se češkoslovenske vzajemnosti ter podpirati finančne akcije, ki imajo za cilj češkoslovensko zblizanje. Član lahko postane vsak Slovenec ali Čeh.

Beganje ljudstva moramo imenovati to, kar počenjajo klerikalci na Goriškem. Na eni strani berači goriški nadškof za svojo zasebno „kato-liško“ gimnazijo, na drugi strani pa klerikalni kolovodja dr. Gregorčič za slovensko zasebno gimnazijo. Dve slovenski gimnaziji v Gorici — ali se ne pravi to, delati se norca iz naših kulturnih zahtev.

Kobilice na Krasu. Goriški deželni odbor je odločil, da se letos ne bo pokončevalo kobilic po Krasu, ker jih baje ni v toliki množini. Seveda, pusti jih naj, da se razmnože in pokažejo drugo leto zopet v velikanskih množicah ter zopet vse pokončajo. Saj ne trpi škode deželni odbor — ampak ljudstvo.

„Društvo za prisilno vzgojo in skrb“ nadaljuje svoje zborovanje v Ljubljani. V pondeljek zvečer je ljubljanska občina udeležencem priredila skupno večerjo, pri kateri se je izreklo mnogo lepih govorov. Tujci so slavili napredek Ljubljane in gostoljubnost Slovencev. Včeraj je predaval višji ravnatelj Markovich iz Gradca o „novem načrtu kazenskega zakonika“. Povdarjal je posebej, naj bi bile prisilne delavnice izgoje-

valnice, in ne kaznilnice. — Kontrolor kaznilnice v Kopru Fischer je govoril o „moralni podpori društev za oskrbo kaznjencev od strani države“, predsednik društva dr. Hueber o „oskrbstvenem delovanju dežele Nižje Avstrije“ ter o „delavskih kolonijah“, dr. Schubert pa „o šoli in mladinsko-oskrbnem delu“. Po predavanjih je bila zanimiva debata.

Za podravnatelja „Kmečke posojilnice“ v Ljubljani je imenovan notarski kandidat dr. Janko Kersnik.

V včerajšnji seji ljubljanskega občinskega sveta je bil imenovan za magistratnega konceptnega praktikanta dr. Janko Berce; stalnim katehetom na liceju kaplan Janko Mlakar. Ex praesidio je župan odstavil z dnevnega reda imenovanje 2 licejskih učiteljev.

Društvene vesti.

Zahvala. „Zgodovinsko društvo“ izreka najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so sodelovali, da se je 5. junija v Mariboru dostojno proslavila stoletnica rojstva pesnika Stanka Vraza. Posebna zahvala gre čitalniškemu moškemu pevskemu zboru, Dramatičnemu in Glasbenemu društvu, gđni Miciki Stegnerjevi za spretno deklamacijo, g. dr. Ilesiču pa za njegov krasen govor, sploh vsem velecenjenim damam in go-podom. „Zgodovinsko društvo“ le želi, da se ob stoletnici Vrazove ideje med Slovenci požive ter prej ali slej obrodijo sad. Odbor „Zg. dr.“

Dnevna kronika.

„Slovanska epopeja“. Potrjuje se vest, da je češki slikar od nekega ameriškega milijonarja res dobil poldrugi milijon dolarjev za ciklus slik, ki naj predstavljajo „slovansko epopejo“. Umotvore namerava Amerikan podariti češki prestolnici zlati Pragi. Obenem pa se poroča, da je praška mestna občina poverila slikarju Muchi tudi nalogo, da izdela za dvorano reprezentacijske mestne hiše 20 slik, 9 metrov dolgih in 6 metrov širokih, ki imajo predstavljati slovansko vzajemnost. Vsi umotvori morajo biti tekom enega leta gotovi.

Slušatelj eksportne akademije na Dunaju so zapričeli smotreno gibanje za to, da se pripozna eksportna akademija, ki je najvišji trgovski učni zavod v Avstriji, tudi oficijelno kot trgovska visoka šola.

V zadregi zaradi zadnje papeževe enciklike so marsikje, posebno pa papež in saksonski kralj. Kakor smo že poročali, je papež v tej encikliki hudo napadel reformacijo in s tem protestantstvo. Kakor znano, pa vlada v popolnoma protestantskem kraljestvu Saškem katoliški kralj. Vlada je odločno obsodila papeževo encikliko in tudi kralj je končno moral izjaviti, da obžaluje težke papeževe napade. Seveda je s tem prišel v zadrego Vatikan. Ko bi si bil kedaj prej »drznil« tak katoliški vladar obžalovati papeževe enciklike! To bi deževalo anatem, ekskomunikacij itd. A danes, glejte, danes mora retirirati papež. Ne sicer v zadregi tako, da bi encikliko preklical, ker to vendar ne gre, saj je nezmotljiv, ampak tako, da bo na tihem (vulgus profanum o tem ne sme nič vedeti!) dal Nemčiji »zadovoljive« izjave glede vsebine enciklike o reformaciji. Sic transit...

Po svetu.

v „Siromašne“ nune oropane. V okrožju Vetlinga na Ruskem so roparji vdrli v neki nunski samostan in odnesli 10.000 rubljev. Štiri roparje so pozneje ujeli in našli pri njih denar.

v Strašno neurje s povodnjo in točo so imeli te dni tudi v Tiflisu v Kavkazu. Uničena so polja in vrtovi. V mestu so valovi odnesli več hiš.

v Zrakoplovno-tehnični laboratorij se glasom odredbe naučnega ministerstva ustanovi na Dunaju. To je prvi tak zavod v Avstriji. Vodil ga bo profesor Knoller.

v Veliko poneverjenje. Uradnik Buisset neke banke v Bruslju je poneveril nad poldrugi milijon frankov. Ko so ga hoteli v nekem hotelu v New-Jorku aretirati, se je ustrelil.

v 200 Židov so v nedeljo zopet izgnali iz Kijeva.

v Revizija Hofrichterjevega procesa? Javna publikacija sodbe v Hofrichterjevi pravdi se v nedeljo, kakor se je pričakovalo, ni zvršila, zato so vojaški krogi mnenja, da zadeva še ni končana, ampak da se bo vršila revizija procesa. Hofrichter je baje telesno popolnoma uničen.

v Vas zažgali. V Okuli v saroškem komitatu na Ogrskem so po volitvi sodnika pristaši propadlega kandidata zažgali vas na dveh koncih. Cerkev in mnogo hiš je zgorelo.

v Velike vaje angleške mornarice se pričnejo 4. julija; udeleži se jih 300 ladij, med njimi 45 bojnih in 25 oklopnih. Vaje bodo trajale 25 dni.

v Protestnega shoda Hrvatov v Sarajevu se je udeležilo nad 1000 oseb. Sprejela se je rezolucija, v kateri se zahteva zadoščenje za preziranje Hrvatov s strani vlade ob priliki cesarjevega obiska v Bosni.

Iz viteške Madžarije. V Kun St. Martonu je 7. marca umrl bogataš Matija Lešič. Našla se je oporoka, v kateri zapušča vse imetje svojemu posinovljenca dr. Ladislavu Gjurkoviču. Sedaj pa se je izkazalo, da je dr. Gjurkovič v družbi z nekim svojim prijateljem dr. Kaleyem oporoko ponaredil in povrh iz zapuščine ukradel hranilno knjižico za 58.000 K ter akcij v znesku za 100.000 K. Oba sta že priznala. Puščena sta začasno proti kavciji 10.000 K na svobodo. To je tudi madžarska specialiteta: pokrasti nad 250.000 kron, potem pa biti puščen za 10.000 kron na svobodo!

v za smeh — in vendar resnica. V poslanskih krogih vzbujajo te dni veliko veselost slučaj, ki ga je spravil v javnost posl. Moraczewski z interpelacijo v drž. zboru. Neka delavka v neki gališki občini je prosila za potni list, da bi šla v Ameriko. Občina je prošnjo priporočila, glavarstvo v Stryju jo je pa odklonilo, češ da je dotična delavka že zdaj v črni vojski in da pride kmalu — k naboru.

v Zrelostna spričevala je ponarejal neki Bela Feher v Budimpešti. Z zvijačo si je potom šolskega sluge debrecinske gimnazije dobil kopije pečatov in podpisov. Bajje je vršil to „obrt“ že 4 leta.

v Umor v vojašnici. Pešec 32. italj. pešpolka v Raveni, Menozzi, je ustrelil te dni na hodniku v vojašnici štirikrat na poročnika Pupila iz službene puške in ga je tudi ustrelil. Na to pa je ustrelil še samega sebe. Uradno poročilo pravi, da je storil to v hipni blaznosti.

Obsojena defraudanta. Policijski koncipist Oton Steindl v Reki je zaradi poneverjenja javnih denarjev obsojen na 2 in pol leta, njegov sokrivec diurnist Cider pa na 1 leto težke ječe.

v Na Dunaju je umrla 9. tm. znana voditeljica ženskega gibanja Avgusta Fickert.

v Mesto iz 14. stoletja. Blizu Caricina v guberniji Saratov na Ruskem so pri izkopavanjih zadeli na razvaline starega mesta iz 14. stoletja.

Velik množevni grob so našli na posestvih v bližini gradu kneginje Trubeckaje pri Kijevu. Sodi se, da se gre za udeležence velike bitke v 12. stoletju.

Nenavadna nesreča se je pripetila v West Hamsteadu. Georg Bennet se je peljal v naglem diru z avtomobilom po Lymington-Street ter je povozil staro ženico, ki je v hipu šla čez ulico, ker ni mogel avtomobila v trenutku ustaviti. Ko je avtomobil obstal in je šel Bennet ženici na pomoč, jo je našel mrtvo in je spoznal, da je povozil svojo — babico.

v Velikanski požar. V Borislavu so požar 9 tm. adušili. Zgorelo je 450 hiš.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

ZELEZNIŠKA NESREČA.

Maribor, 15. junija: Brzovlak je raztrgal danes jutraj na kolodvoru žel. uslužbenca Mikložina, ko je šel iz službe. Siromak ni pazil na prihajajoči vlak ni to ga je stalo življenje.

IZ PARLAMENTA.

Dunaj, 15. junija: Poslanska zbornica je sprejela prvi oddelek proračuna (dvor, dvorna pisarna, ministerski svet, državni zbor, najvišje upravno sodišče, računski dvor, državno sodišče) z 239 proti 212 glasom. Začela se je razprava o drugem oddelku proračuna.

OTVORITEV BOSANSKEGA DEŽELNEGA ZBORA.

Sarajevo, 15. junija: Ob priliki današnje otvoritve bosanskega deželnega zbora so okrašana vsa javna in mnoga zasebna poslopja z zastavami. Predsed. dež. zbora Ali beg Firdus se zaradi bolezni ne more udeležiti otvoritve.

NAPAD NA DEŽELNEGA GLAVARJA VAREŠANINA.

Sarajevo, 15. junija: Ko se je vračal bosanski deželni glavar baron Varešanin od otvoritve bosanskega dež. zbora v konak, je vstrelil na cesarjevemu mostu socialist Bogdan Karadžić iz revolverja 5 krat nanj ne da bi ga zadel. S šestim strelom je ubil napadalec samega sebe. Varešanin in njegov adjutant baron Heller sta ostala neranjena.

POVODNJI.

Solnograd, 15. junija: Vsled silnega deževja je prestopila reka Salzach in njeni dotoki na Zgornjem Pincgavskem svoje bregove in preplavila mnogo občin. Ceste in mostovi so na mnogih krajih poškodovani.

Feldkirch, 15. junija: Vsled neprestanega deževja je voda preplavila večji del mesta. Cesar Franc Jožefov most je pod vodo; most pred jezuitskim kolegijem je odplavljen. Električna centrala je v nevarnosti. Lesno skladišče mesta Feldkirch je odplavljeno. Skupna škoda je zelo velika.

DAR ČEŠKIH ČASNIKARJEV BOLGARSKEMU KRALJU.

Praga, 15. junija: Ob priliki slovanskega časnikarskega shoda v Sofiji hočejo časnikarji podariti kralju Ferdinandu lep staroslovaški kostum s krasnimi veženinami.

ČEŠKI MECEN.

Praga, 15. junija: Umrlí finančni revident Kuser na Kralj. Vinogradih je zapustil celo svoje premoženje v znesku nad 50 tisoč kron češki šolski matici.

Tržne cene.

Dunaj, 14. junija. Borza za kmetijske pridelke. Cene se niso veliko spremenile, ruska pšenica je bila za 5, koruza za 5 vin. cenejša. Promet majhen.

Budimpešta, 14. junija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'38, rž za oktober K 6'93, oves za oktober K 7'18, koruza za julij K 5'33, koruza za avgust K ——. Pšenica se zmerno ponuja in kupuje, tendenca trdna, promet 6000 q, pšenica v efektivu za 5 vin. višje, rž trdna, ostalo nespremenjeno. Termini navzlic nizkim amer. notiranjem na dež in nakupe trdni. — Dežnje.

Trst, 14. junija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 39 $\frac{1}{2}$ do K 40 $\frac{1}{4}$, za dobavo K 39 $\frac{3}{4}$ do K 40 $\frac{1}{2}$. Tendenca medla.

Praga, 14. junija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 34'25, nova kampanja K 26'—. Tendenca medla, vreme na dež.

Budimpešta, 14. junija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 146—148, mlade težke 154—156, mlade srednje 154—156, mlade lahke 154—158 v kg. Zaloga 38.446 komadov. Prignano 117, odgnano 311 komadov, ostane 38.252 komadov.

Budimpešta, 14. junija. Mast. Svinjska mast 178'—, namizna slanina 157'—.

Dunaj, 14. junija. Svinjski sejm. Prignanih je bilo skupaj 16.622 komadov. Plačevalo se je prima 128—130 v, srednje blago 116—124 v, lahko blago 108—118 v za kg žive teže. Tendenca medla.

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam Bergmannovo Steckenpferd-lilijino mlečno milo (znamka Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa medicinalna mila proti solčnim pegam, kakor tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drožerijah in parfumerijah. 120 40-18

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinoveca, brinoveca, vinskega žganja i. domačega konjaka.

Poštno hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun

*** dopoldne. ***

***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzojavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje“.

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnimi obratom.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakov).

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude-

*** iz različnih kamenov in cementa. ***

Brušenje, poliranje in strganje kamena s stroji.